

mlado, a zelo bolešno soprogo in četvero nedoletnih otrok. William Mac Kinley je dosegel starost 57 let. Porodil se je v državi Ohio ter se po dovršenih studijah posvetil odvetništvu. Kmalu se je priljubil ameriškemu ljudstvu. Izvoljen je bil v kongres ter tu izposloval zakon o varstveni carini, ki donaša mnogo koristi ameriški trgovini in industriji. V letu 1891. je postal Mac Kinley guverner, po smrti predsednika Clevelanda pa je bil dné 2. decembra 1897 s 7.123.324 glasovi izvoljen za predsednika Zedinjenih držav severoameriških. V „beli hiši“ v Washingtonu je prevzel vodstvo vlade dné 4. marca naslednje leto. Ko je minila štiriletna doba, je bil dné 6. novembra 1900 iznova izvoljen na program: „Monometalizem in imperializem“ ter vladal do usodnega dne. Mac Kinley je Ameriko gospodarsko povzdignil in je iz Zedinjenih držav naredil mogočno vevladlo. Za njegovega predsedstva so izvojevali Amerikanci krivično vojsko s Španijo, pa tudi s filipinskimi vstaši so pričeli novo vojsko, ki pa še danes ni končana. — Demokratska struja med ameriškimi prebivalstvom z Mac Kinleyevo vlado ni bila zadovoljna, ker se je oziral bolj na koristi velike obrti, kakor pa na revnejše sloje; njen vzor je bil in je še Mac Kinleyev protikandidat Bryan. — Vodstvo vlade je za umrlim predsednikom do dné 4. marca 1905 prevzel podpredsednik, 41letni Roosevelt, ker se volitev predsednika redoma vrši le vsaka štiri leta. Ko je nastopil vlado, je sicer izjavil, da hoče v politiki slediti Mac Kinleyevim stopinjam, toda ker je skrajno radikalen in bojevit, je pričakovati v ameriški politiki marsikaterih izprememb.

„Ritualizem“ na Angleškem. Ko je Anglija odpadla od katoliške ccrkve, so s silo odpravili iz cerkvá tudi katoliško bogoslužje in se ravnali po luteranskem načinu, ki neče poznati lepih katoliških obredov. Zdaj pa se je v Angliji v kljub nasprotnim naporom vladnih krogov jako razširilo versko gibanje „ritualizma“, ki zahteva zopet stare rimske bogoslužne obrede. Kako hitro se razširja „ritualizem“, se vidi iz sledečih podatkov, ki jih je objavil francoski protestantovski dnevnik „Siècle“: Anglikanska cerkev ima v Veliki Britaniji 14.000 cerkvá. Kadilo se je rabilo l. 1882. samo v devetih, danes v 381 cerkvah; maševalo se je po rimskem obredu l. 1882. v 123, danes v 613 cerkvah; liturgična oblačila so anglikanski svečeniki rabili l. 1882.

v 336, danes v 2026 cerkvah; pri „poslednji večerji“ niso l. 1882. nikjer vlivali vode k vinu, danes delajo to po rimskem načnu v 4030 cerkvah; l. 1882. je bilo le 2581 „ritualistiških“ cerkvá, danes jih je že 8183. Oba glavna angleška cerkvena dostojanstvenika, škof londonski in nadškof canterburyski, sta „ritualita“. „Siècle“ dostavlja: „Če se ne ustavi to ritualistiško gibanje, izgubila se bo kmalu vsa državno-protestantovska Anglija v papizmu“ Mi seveda želimo, da bi to približanje h katoličanstvu ne bilo le zunanje po obredu in obliki, ampak iudi notranje po duhu in veri.

Velika znanstvena knjižnica indologa Maksa Müllerja, bivšega profesorja v Oxfordu, gre iz Evrope. V tej knjižnici je čez 10.000 knjig. V oporoki je določil rajni učenjak, da se knjižnica ne sme razdeliti. Ker je nobena evropska knjižnica ni hotela kupiti v celoti, kupili so jo Japonci. V mestu Tokio bo prideljena tamošnji vseučiliški knjižnici z imenom „Müllerjeva orientalska knjižnica“.

Pankeltski shod. Vsi narodi se dandanes bolj ali manj zavedajo svojega pokoljenja in preiskujejo svojo zgodovino. Tudi med potomci nekdanjih Keltoev se je zbudila narodna misel. Po dolgih pripravah se je meseca vel. srpana v Dublinu sešel pankeltski shod. V prastarih časih so Kelti prebivali v širnih pokrajinah od Avstrije do Atlantskega oceana in po celi Britaniji. Danes je od tega velikega plemena ostalo le še pet malo znanih narečij na najzpadnejšem delu nekdanje keltske domovine. Keltski jezik še govore: Bretonjci na severozapadnem obrežju Francije z armoriškim, od drugih precej različnim narečjem, Irci, Škoti v gorah, prebivavci otoka Man in prebivavci pokrajine Wales v Angliji, ki govore kymregsko narečje. Ti jeziki so postali že tako različni, da se Kelti raznih narečij ne morejo razumeti. Na Angleškem so šole že zelo izpodrinile keltščino, na Irskem jo govori komaj še tretjina ljudi. Če se ne bi bil pred desetimi leti zbudil „duh novokeltski“, bi bila zdaj keltščina na Irskem morda že zatrta. Tudi Škoti in Waleščani ginejo. Posebno industrijska mesta zelo anglikanijo Kelte. Danes morda še 3¹/₂ milijona ljudi govori keltsko. Zadnjih 30 let je njih število padlo za 10%. Pankeltski shod bo pač pripomogel, da ta starodavni jezik ne izgine popolnoma v angleščini in francoščini.

